

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 13 października 1998 r. **Nr 127**

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 840 — z dnia 22 września 1998 r. w sprawie pełnienia służby poza granicami państwa przez żołnierzy zawodowych 4597
- 841 — z dnia 8 października 1998 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie służby wojskowej oraz uposażenia żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w jednostkach organizacyjnych poza resortem obrony narodowej 4605

ROZPORZĄDZENIA:

- 842 — Ministra Finansów z dnia 9 października 1998 r. w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od osób fizycznych 4606
- 843 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 12 października 1998 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie rodzajów schorzeń uzasadniających obniżenie wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych oraz sposobu jego obniżania 4607
- 844 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 września 1998 r. w sprawie tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć niektórych nauczycieli zatrudnionych w zakładach poprawczych, schroniskach dla nieletnich i rodzinnych ośrodkach diagnostyczno-konsultacyjnych 4607
- 845 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 października 1998 r. w sprawie wysokości, szczegółowych zasad otrzymywania i zwrotu równoważnika pieniężnego w zamian za umundrowanie oraz wysokości równoważnika pieniężnego za czyszczenie chemiczne umundrowania dla funkcjonariuszy Służby Więziennej 4608
- 846 — Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 października 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu sprzedaży osobnych kwater stałych 4609

OBWIESZCZENIE

- 847 — Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z dnia 8 października 1998 r. o utracie mocy obowiązującej art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 marca 1994 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy 4611

840

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 września 1998 r.

w sprawie pełnienia służby poza granicami państwa przez żołnierzy zawodowych.

Na podstawie art. 20a ust. 4 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1997 r. Nr 10, poz. 55, Nr 28, poz. 153, Nr 106, poz. 678, Nr 107, poz. 688, Nr 117, poz. 753, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944) oraz art. 25 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 18, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 7, poz. 44 i Nr 139, poz. 647 oraz z 1997 r. Nr 80, poz. 496, Nr 106, poz. 678 i Nr 141, poz. 943 i 944) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie reguluje:

- 1) szczegółowe zasady i tryb postępowania przy wyznaczaniu żołnierzy zawodowych do pełnienia służby poza granicami państwa oraz określa organy wojskowe właściwe w tych sprawach,

- 2) uprawnienia i obowiązki żołnierzy zawodowych wyznaczonych do pełnienia służby poza granicami państwa,
- 3) uposażenie i inne należności pieniężne otrzymywane przez żołnierzy zawodowych wyznaczonych do pełnienia służby poza granicami państwa.

§ 2. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do żołnierzy zawodowych, zwanych dalej „żołnierzami”:

- 1) wyznaczonych do pełnienia służby poza granicami państwa:
 - a) w składzie polskich kontyngentów wojskowych wydzielonych z Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „Siłami Zbrojnymi”, do misji specjalnych organizacji międzynarodowych i sił wielonarodowych oraz w kwaterach głównych, dowództwach i sztabach tych misji,

b) jako obserwatorzy wojskowi lub osoby posiadające status obserwatora wojskowego w misjach specjalnych organizacji międzynarodowych i sił wielonarodowych,

2) wyznaczonych na stanowiska służbowe:

- a) w polskich przedstawicielstwach wojskowych przy organizacjach międzynarodowych,
- b) w polskich przedstawicielstwach wojskowych przy międzynarodowych dowództwach wojskowych,
- c) bezpośrednio w strukturach organizacji międzynarodowych i międzynarodowych dowództw wojskowych.

2. Przepisy rozporządzenia — tylko w zakresie określonym w § 15 — stosuje się również do żołnierzy pełniących służbę poza granicami państwa w misjach specjalnych organizacji międzynarodowych lub sił wielonarodowych albo bezpośrednio w strukturach organizacji międzynarodowych lub międzynarodowych dowództw wojskowych, na podstawie indywidualnych kontraktów.

§ 3. 1. Przepisów rozporządzenia, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, nie stosuje się do żołnierzy wyznaczonych na stanowiska służbowe w polskich przedstawicielstwach dyplomatycznych, w ataszatach wojskowych i w urzędach konsularnych.

2. Uprawnienia i obowiązki oraz uposażenie i inne należności pieniężne żołnierzy, o których mowa w ust. 1, określają przepisy dotyczące pracowników polskich przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych.

3. Żołnierze, o których mowa w ust. 1, nie otrzymują uposażenia zasadniczego i dodatków przysługujących z tytułu pełnienia czynnej służby wojskowej.

Rozdział 2

Wyznaczanie żołnierzy do pełnienia służby poza granicami państwa i odwoływanie z pełnienia tej służby

§ 4. 1. Decyzję o wyznaczeniu żołnierza do pełnienia służby poza granicami państwa podejmuje Minister Obrony Narodowej, z uwzględnieniem ust. 2 i 3.

2. Wyznaczenie żołnierza do pełnienia służby poza granicami państwa następuje po uzyskaniu jego pisemnej zgody oraz:

- 1) opinii Wojskowych Służb Informacyjnych,
- 2) orzeczenia lekarskiego, stwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do pełnienia tej służby, wydanego po przeprowadzeniu badań lekarskich, o których mowa w § 13 ust. 1 pkt 7.

3. Wyznaczenie żołnierza do pełnienia służby poza granicami państwa w polskich przedstawicielstwach wojskowych przy organizacjach międzynarodowych albo bezpośrednio w strukturach organizacji międzynarodowych następuje ponadto po uzgodnieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

§ 5. 1. Zgodę na wyznaczenie do pełnienia służby poza granicami państwa, o której mowa w art. 20a ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1997 r. Nr 10, poz. 55, Nr 28, poz. 153, Nr 106, poz. 678, Nr 107,

poz. 688, Nr 117, poz. 753, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944), zwanej dalej „ustawą”, żołnierz wyraża w formie pisemnego oświadczenia, wskazującego miejsce i czas pełnienia tej służby oraz stanowisko służbowe, na którym zgadza się ją pełnić, a także stopień wojskowy, w którym godzi się występować.

2. W przypadku żołnierza, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, w oświadczeniu powinna być wyrażona również zgoda na poddanie się sprawdzeniu na zasadach i w trybie określonych w przepisach o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej.

3. Do oświadczenia załącza się podpisany przez żołnierza zakres czynności na stanowisku służbowym, na którym będzie pełnić służbę poza granicami państwa.

§ 6. 1. W przypadku gdy służba, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, będzie wiązać się z dostępem do wiadomości uznanych za niejawne przez państwo lub organizację międzynarodową, w którym lub przy której działa polskie przedstawicielstwo, a z tym państwem lub z tą organizacją została zawarta umowa o wzajemnej ochronie tych wiadomości, Minister Obrony Narodowej wydaje żołnierzowi upoważnienie do dostępu do wiadomości niejawnych, zwane dalej „upoważnieniem”.

2. Wydanie upoważnienia jest poprzedzone zasięgnięciem opinii Wojskowych Służb Informacyjnych, które swoją opinię przedstawiają Ministrowi Obrony Narodowej.

3. Upoważnienie sporządza się w języku polskim oraz w języku uzgodnionym z właściwym państwem lub organizacją międzynarodową.

4. Upoważnienie powinno zawierać:

- 1) dane osobowe żołnierza,
- 2) dopuszczenie do dostępu do wiadomości o oznaczonej klauzuli niejawności,
- 3) okres ważności upoważnienia,
- 4) inne dane wynikające z umowy, o której mowa w ust. 1.

5. Minister Obrony Narodowej przesyła oryginał upoważnienia państwu lub organizacji międzynarodowej, w którym lub przy której działa przedstawicielstwo. Kopię upoważnienia włącza się do akt personalnych żołnierza.

§ 7. 1. W okresie pełnienia służby, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, żołnierz pozostaje na stanowisku służbowym ostatnio zajmowanym w kraju.

2. Stanowiska służbowe, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, ujmuje się w Wykazie stanowisk służbowych przeznaczonych dla żołnierzy zawodowych pełniących służbę poza granicami państwa, zwanym dalej „wykazem stanowisk”, prowadzonym przez Ministra Obrony Narodowej.

§ 8. 1. W trakcie pełnienia służby poza granicami państwa żołnierz podlega Ministrowi Obrony Narodowej.

2. Podczas wykonywania zadań służbowych żołnierz, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, podlega również przełożonemu kierującemu działalnością misji specjalnej organizacji międzynarodowej lub sił wielonarodowych.

3. Podczas wykonywania zadań służbowych żołnierza, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, podlega również:

- 1) kierownikowi polskiego przedstawicielstwa wojskowego — w przypadku pełnienia służby na stanowisku służbowym, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 2 lit. a) i b),
- 2) przełożonym określonym dla danej struktury przez organizację międzynarodową lub międzynarodowe dowództwo wojskowe — w przypadku pełnienia służby na stanowisku służbowym, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 2 lit. c).

§ 9. Decyzja o wyznaczeniu żołnierza do pełnienia służby poza granicami państwa może być uchylona przez Ministra Obrony Narodowej przed dniem wyjazdu z kraju:

- 1) w przypadku prawomocnego ukarania za przewinienie dyscyplinarne albo skazania za przestępstwo lub ukarania za wykroczenie, w tym skarbowe, albo też zawieszenia w czynnościach służbowych,
- 2) na wniosek państwa lub organizacji międzynarodowej, w której żołnierz miał pełnić służbę, albo na wniosek żołnierza,
- 3) z uwagi na potrzeby Sił Zbrojnych.

§ 10. 1. Żołnierz może być odwołany do kraju w każdym czasie przez Ministra Obrony Narodowej w przypadku:

- 1) niewywiązywania się z zadań służbowych lub nie należytego ich wykonywania, stwierdzonego w opinii służbowej,
- 2) prawomocnego ukarania za przewinienie dyscyplinarne albo skazania za przestępstwo lub ukarania za wykroczenie, w tym skarbowe, albo też zawieszenia w czynnościach służbowych bądź w razie uprawdopodobnionego podejrzenia popełnienia czynu, który jest zabroniony pod groźbą kary według prawa państwa pobytu,
- 3) wniosku państwa, w którym działa misja specjalna organizacji międzynarodowej, albo misji specjalnej organizacji międzynarodowej, w której żołnierz pełni służbę, albo też państwa, na którego terytorium ma siedzibę polskie przedstawicielstwo wojskowe, albo organizacji międzynarodowej lub międzynarodowego dowództwa wojskowego, przy którym działa przedstawicielstwo, albo też państwa, na którego terytorium mają one swoją siedzibę, bądź też dowódcy sił wielonarodowych,
- 4) wniosku żołnierza albo
- 5) potrzeb Sił Zbrojnych.

2. Żołnierz, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, może być w każdym czasie odwołany do kraju również w razie niewykonywania zadań służbowych przez czas dłuższy niż sześćdziesiąt dni.

§ 11. Przepisów § 4 ust. 2 i § 6 nie stosuje się do żołnierzy Jednostki Wojskowej Nr 2305, jeżeli utrudnia to jej natychmiastowe użycie poza granicami państwa.

Rozdział 3

Uprawnienia i obowiązki żołnierzy pełniących służbę w misjach specjalnych organizacji międzynarodowych i sił wielonarodowych oraz przysługujące im świadczenia

§ 12. Żołnierz, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, przez cały czas pełnienia służby poza granicami państwa zachowuje wszystkie uprawnienia i świadczenia,

w tym prawo do uposażenia i innych należności pieniężnych, przysługujące mu z tytułu pełnienia czynnej służby wojskowej na ostatnio zajmowanym w kraju stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym czasie zmian mających wpływ na te uprawnienia albo na prawo lub wysokość tych świadczeń.

§ 13. 1. Żołnierzowi, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a), niezależnie od uprawnień i świadczeń określonych w § 12, przysługują:

- 1) bezpłatne zakwaterowanie i wyżywienie, na zasadach i według norm określonych przez Ministra Obrony Narodowej w odrębnych przepisach,
- 2) jednorazowa należność pieniężna,
- 3) dodatek zagraniczny,
- 4) dodatek wojenny,
- 5) walutowy dodatek rodzinny,
- 6) umundurowanie, wyekwipowanie i uzbrojenie, na zasadach i według norm określonych przez Ministra Obrony Narodowej w odrębnych przepisach,
- 7) bezpłatne badania lekarskie, a także bezpłatne świadczenia zdrowotne oraz bezpłatne zaopatrzenie w leki i artykuły sanitarne,
- 8) bezpłatny przewóz:
 - a) z kraju do rejonu działania misji specjalnej i z powrotem, w związku z rozpoczęciem i zakończeniem pełnienia służby poza granicami państwa, oraz bezpłatne wyżywienie w czasie tego przewozu,
 - b) z rejonu działania misji specjalnej do kraju i z powrotem w przypadkach losowych,
- 9) urlop zdrowotny po powrocie do kraju, po zakończeniu pełnienia służby poza granicami państwa,
- 10) świadczenia odszkodowawcze w razie wypadku lub choroby pozostającej w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej poza granicami państwa, na podstawie ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 53, poz. 342, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192), a także świadczenia przewidziane w ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1994 r. Nr 10, poz. 36, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1996 r. Nr 1, poz. 1 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 141, poz. 944), jeżeli zdarzenie powodujące prawo do tych świadczeń zaistniało w czasie pełnienia służby poza granicami państwa.

2. Żołnierzowi, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a), mogą być przyznawane nagrody z walutowego funduszu nagród, wynoszącego 1% sumy dodatków zagranicznych wypłaconych żołnierzom w każdym miesiącu.

§ 14. 1. Żołnierzowi, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. b), niezależnie od uprawnień i świadczeń określonych w § 12, przysługują świadczenia wymienione w § 13 ust. 1 pkt 1, 2, 6, 7 i 8 lit. a) oraz w pkt 9 i 10.

2. Świadczenia, o których mowa w § 13 ust. 1 pkt 1, przysługują żołnierzowi wymienionemu w § 2 ust. 1

pkt 1 lit. b), w czasie pobytu w jednostce wojskowej przygotowującej go do służby w misji specjalnej organizacji międzynarodowej lub sił wielonarodowych, od dnia rozpoczęcia przygotowania poza rejonem stacjonowania jednostki wojskowej, w której pełni służbę, do dnia przekroczenia granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej oraz, po powrocie do kraju, od dnia przekroczenia tej granicy w drodze powrotnej do dnia skierowania na urlop, o którym mowa w § 13 ust. 1 pkt 9.

3. Do żołnierza, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. b), stosuje się przepisy § 17, 23, 24, 26 i 28.

§ 15. Żołnierzowi, o którym mowa w § 2 ust. 2, przysługują świadczenia określone w § 13 ust. 1 pkt 6, 9 i 10; stosuje się do niego także przepisy § 23, 26 i § 31 ust. 1.

§ 16. Bezpłatne zakwaterowanie i wyżywienie przysługuje żołnierzowi:

- 1) przed wyjazdem, w czasie pobytu w jednostce wojskowej przygotowującej do służby w misji specjalnej organizacji międzynarodowej lub sił wielonarodowych, od dnia rozpoczęcia przygotowania poza rejonem stacjonowania jednostki wojskowej, w której pełni służbę, do dnia przekroczenia granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) w czasie pełnienia służby w misji specjalnej organizacji międzynarodowej lub sił wielonarodowych, od dnia przekroczenia granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej do dnia przekroczenia tej granicy w drodze powrotnej,
- 3) po powrocie do kraju, od dnia przekroczenia granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej w drodze powrotnej do dnia skierowania na urlop, o którym mowa w § 13 ust. 1 pkt 9.

§ 17. 1. Jednorazowa należność pieniężna przysługuje w wysokości miesięcznego uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego w stopniu wojskowym plutonowego, z wystugą do dwóch lat, na stanowisku służbowym zaszeregowanym do 32 grupy uposażenia.

2. Jednorazową należność pieniężną wypłaca się w złotych polskich, po wydaniu decyzji o wyznaczeniu do pełnienia służby poza granicami państwa.

3. Jednorazowa należność pieniężna podlega zwrotowi, jeżeli decyzja o wyznaczeniu do pełnienia służby poza granicami państwa została uchylona przed dniem wyjazdu z kraju z powodów określonych w § 9 pkt 1 lub na wniosek żołnierza.

4. Jednorazową należność pieniężną wypłaca jednostka wojskowa, na której zaopatrzeniu finansowym pozostaje żołnierz polskiego kontyngentu wojskowego przygotowujący się do pełnienia służby poza granicami państwa.

§ 18. 1. Dodatek zagraniczny przysługuje od dnia przekroczenia granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej do dnia przekroczenia tej granicy w drodze powrotnej.

2. Grupy i stawki dodatku zagranicznego dla poszczególnych stanowisk służbowych, w zależności od warunków działania misji specjalnej organizacji międzynarodowej lub sił wielonarodowych, zakresu wykonywanych zadań służbowych oraz ponoszonej odpowiedzialności, określają tabele stanowiące załączniki nr 1—3 do rozporządzenia.

3. Minister Obrony Narodowej zaszeregowuje do odpowiednich grup dodatku zagranicznego stanowiska służbowe nie wymienione w tabelach, o których mowa w ust. 2.

4. Żołnierzom biorącym udział w rozminowywaniu terenu albo zbieraniu, przechowywaniu lub niszczeniu amunicji i materiałów wybuchowych zwiększa się stawki dodatku zagranicznego, o których mowa w ust. 2, od 5 do 10 dolarów amerykańskich za każdy dzień wykonywania tych prac. Wysokość zwiększenia w tych granicach ustala dowódca polskiego kontyngentu wojskowego w zależności od uciążliwości wykonywanych prac, stopnia ponoszonego ryzyka i zakresu odpowiedzialności.

5. Dodatek zagraniczny wlicza się do podstawy obliczenia wysokości świadczenia odszkodowawczego przysługującego w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą wojskową, zaistniałych podczas lub w związku ze służbą pełnioną poza granicami państwa. Wysokość tego dodatku ustala się według ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski średniego kursu złotego w stosunku do waluty, w jakiej był on wypłacany, obowiązującego w dniu wydania decyzji o przyznaniu odszkodowania.

§ 19. 1. Dodatek wojenny przysługuje za czas faktycznego przebywania w strefie działań wojennych.

2. Minister Spraw Zagranicznych, w drodze obwieszczenia, określa strefy działań wojennych oraz dzień rozpoczęcia i zakończenia w nich działań wojennych.

3. Stawka dodatku wojennego wynosi 3 dolary amerykańskie za każdy dzień faktycznego przebywania w strefie działań wojennych.

§ 20. 1. Walutowy dodatek rodzinny przysługuje, jeżeli organizacja międzynarodowa, która wysłała misję specjalną, wymaga przebywania za granicą wraz z żołnierzem członków jego najbliższej rodziny albo jeżeli na wniosek żołnierza Minister Obrony Narodowej wyraził zgodę na jego przebywanie za granicą wraz z członkami najbliższej rodziny, a organizacja międzynarodowa, która wysłała misję specjalną, to dopuszcza.

2. Walutowy dodatek rodzinny wypłaca się na zasadach i według stawek, o których mowa w § 8—9a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1991 r. w sprawie wynagrodzenia i świadczeń przysługujących pracownikom polskich placówek dyplomatycznych i urzędów konsularnych (Dz. U. Nr 71, poz. 307 i Nr 119, poz. 519, z 1992 r. Nr 64, poz. 323 i Nr 101, poz. 505, z 1994 r. Nr 18, poz. 64, z 1995 r. Nr 31, poz. 158 i Nr 123, poz. 600, z 1996 r. Nr 56, poz. 252, z 1997 r. Nr 44, poz. 275 oraz z 1998 r. Nr 76, poz. 500).

§ 21. Nagrody, o których mowa w § 13 ust. 2, przyznaje, w formie pieniężnej, dowódca polskiego kontyngentu wojskowego, a żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia służby w kwaterze głównej, dowództwie lub sztabie misji specjalnej organizacji międzynarodowej lub sił wielonarodowych — jego narodowy przełożony, na zasadach określonych w odrębnych przepisach dla żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w jednostkach wojskowych w kraju.

§ 22. 1. Dodatki określone w § 13 ust. 1 pkt 3—5 oraz nagrody, o których mowa w § 13 ust. 2, wypłaca się w dolarach amerykańskich albo w walucie państwa, w którym żołnierz pełni służbę, w zależności od pisemnego wniosku żołnierza.

2. Wypłata dodatków, o których mowa w ust. 1, następuje miesięcznie z dołu, w ostatnim dniu roboczym miesiąca, w miejscu pełnienia służby poza granicami państwa. Na wniosek żołnierza dodatki te lub ich części mogą być przekazywane na imienne rachunki walutowe w banku krajowym pisemnie wskazanym przez niego, z tym że przekazy takie mogą być dokonywane tylko w dolarach amerykańskich.

3. Bezpośrednio po przybyciu polskiego kontyngentu wojskowego do rejonu działania jego dowódca może zezwolić na wypłacenie zaliczki na poczet przysługującego dodatku zagranicznego.

4. Dodatek zagraniczny i walutowy dodatek rodziny za jeden dzień oblicza się w wysokości 1/30 części ich stawki miesięcznej.

5. Do dodatków, o których mowa w § 13 ust. 1 pkt 3 i 4, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 4 i 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 18, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 7, poz. 44 i Nr 139, poz. 647 oraz z 1997 r. Nr 80, poz. 496, Nr 106, poz. 678 i Nr 141, poz. 943 i 944).

§ 23. 1. Podczas pełnienia służby w misji specjalnej organizacji międzynarodowej lub sił wielonarodowych żołnierz występuje w ubiorze właściwym dla danej misji, który może składać się z części umundurowania żołnierzy Sił Zbrojnych i części ustalonej przez organizację międzynarodową, która wysłała daną misję, lub właściwe organy sił wielonarodowych.

2. Podczas pełnienia służby w misji specjalnej organizacji międzynarodowej lub sił wielonarodowych żołnierz nosi oznaki stopnia wojskowego, do którego w etacie polskiego kontyngentu wojskowego jest zaszerogowane stanowisko służbowe, na którym wykonuje zadania służbowe w tym kontyngencie, nawet jeżeli stopień ten jest inny od posiadanego przez niego w kraju.

§ 24. 1. Badania lekarskie przeprowadza się przed wyjazdem z kraju w rejon działania misji specjalnej organizacji międzynarodowej lub sił wielonarodowych, w związku z rozpoczęciem pełnienia służby poza granicami państwa, oraz bezpośrednio po powrocie do kraju, w związku z zakończeniem pełnienia tej służby, w zakresie i trybie określonych przez Ministra Obrony Narodowej w odrębnych przepisach.

2. Świadczenia zdrowotne oraz zaopatrzenie w leki i artykuły sanitarne przysługują, w rejonie działania misji specjalnej organizacji międzynarodowej lub sił wielonarodowych oraz w czasie przewozu tam i z powrotem, od dnia przekroczenia granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej do dnia przekroczenia tej granicy w drodze powrotnej.

§ 25. 1. W przypadku określonym w § 20 ust. 1 przewóz, o którym mowa w § 13 ust. 1 pkt 8, przysługuje również członkom najbliższej rodziny żołnierza.

2. W przypadku odwołania żołnierza do kraju z powodów określonych w § 10 ust. 1 pkt 1, 2 lub 4, koszty przewozu ponosi żołnierz.

§ 26. 1. Urlop zdrowotny przysuguje, w wymiarze jednego dnia, za każde rozpoczęte dziesięć dni pełnienia służby poza granicami państwa. Urlop ten wykorzystuje się po powrocie do kraju, w związku z zakończeniem pełnienia służby poza granicami państwa, bezpośrednio przed wyznaczonym dniem stawienia się w jednostce wojskowej, w której żołnierz pełni służbę.

2. Łączny wymiar urlopu zdrowotnego nie może przekroczyć trzydziestu dni kalendarzowych.

3. Uposażenie za czas urlopu zdrowotnego wypłaca się w walucie polskiej, przyjmując jako podstawę jego obliczenia uposażenie pobrane na ostatnio zajmowanym w kraju stanowisku służbowym.

§ 27. Żołnierzowi, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a), wykonującemu zadania służbowe poza rejonem działania misji specjalnej organizacji międzynarodowej lub sił wielonarodowych, przysługują diety oraz zwrot kosztów przejazdów, dojazdów i noclegów, płatne w walutach obcych, na zasadach określonych w przepisach w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju, wydanych na podstawie Kodeksu pracy.

§ 28. 1. Żołnierzowi, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, przysuguje — na koszt Ministerstwa Obrony Narodowej — ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków zaistniałych w czasie pełnienia służby poza granicami państwa, wskutek których nastąpiło uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia lub śmierć żołnierza, według zasad obowiązujących wobec pracowników polskich przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych.

2. Zakres ubezpieczenia i sumę ubezpieczenia określa umowa ubezpieczenia zawarta między Ministrem Obrony Narodowej a zakładem ubezpieczeń, z tym że suma ubezpieczenia nie powinna być niższa niż świadczenie, o którym mowa w § 13 ust. 1 pkt 10.

§ 29. 1. Żołnierz, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a), w związku z zakończeniem pełnienia służby w misji specjalnej organizacji międzynarodowej lub sił wielonarodowych, podlega opiniowaniu specjalnemu, zgodnie z art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy.

2. Opinię specjalną, o której mowa w ust. 1, sporządza bezpośredni przełożony żołnierza. Dowódca polskiego kontyngentu wojskowego może sporządzić opinię odmienną.

Rozdział 4

Upewnienia i obowiązki żołnierzy pełniących służbę w polskich przedstawicielstwach wojskowych oraz w strukturach organizacji międzynarodowych i międzynarodowych dowództw wojskowych, a także przysługujące im świadczenia

§ 30. 1. Żołnierzowi pełniącemu służbę w przedstawicielstwie, organizacji lub dowództwie, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, przysługują:

1) uposażenie walutowe,

2) inne należności pieniężne i świadczenia

— na zasadach określonych w rozporządzeniu wymienionym w § 20 ust. 2, z tym że uprawnienia przyznane w tym rozporządzeniu Ministrowi Spraw Zagranicznych, w stosunku do żołnierza, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, przysługują Ministrowi Obrony Narodowej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Stanowiska służbowe żołnierzy, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, oraz grupy zaszerogowania tych stanowisk, a także współczynnik do obliczania wysokości uposażenia walutowego w poszczególnych grupach zaszerogowania określa tabela stanowiąca załącznik nr 4 do rozporządzenia.

3. Przepis § 18 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

4. Wysokość uposażenia walutowego w poszczególnych grupach zaszerogowania oblicza się od wynagrodzenia bazowego określonego w § 3 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w § 20 ust. 2, przy zastosowaniu współczynników ustalonych w tabeli, o której mowa w ust. 2.

§ 31. 1. W okresie pełnienia służby w przedstawicielstwie, organizacji lub dowództwie, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, żołnierz zachowuje wszystkie uprawnienia i świadczenia, z wyjątkiem prawa do uposażenia, jakie przysługują mu z tytułu pełnienia czynnej służby wojskowej w kraju, z uwzględnieniem powstałych w tym czasie zmian mających wpływ na te uprawnienia albo na prawo lub wysokość tych świadczeń.

2. Do ustalenia uposażenia stanowiącego podstawę obliczenia wysokości uprawnień i świadczeń, o których mowa w ust. 1, stanowiska służbowe wynikające z wykazu stanowisk zaszerogowuje się do grup uposażenia według zasad określonych w ustawie wymienionej w § 22 ust. 5.

§ 32. 1. Żołnierzowi pełniącemu służbę w przedstawicielstwie, organizacji lub dowództwie, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, niezależnie od uprawnień i świadczeń określonych w § 31 ust. 1, przysługują:

1) umundurowanie, wyekwipowanie i uzbrojenie, na zasadach i według norm określonych przez Ministra Obrony Narodowej w odrębnych przepisach,

2) świadczenia odszkodowawcze w razie wypadku lub choroby pozostającej w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej poza granicami państwa, na podstawie ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 53, poz. 342, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192), a także świadczenia przewidziane w ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1994 r. Nr 10, poz. 36, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1996 r. Nr 1, poz. 1 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 141, poz. 944), jeżeli zdarzenie powodujące prawo do tych świadczeń zaistniało w czasie pełnienia służby poza granicami państwa,

3) wyposażenie w sprzęt biurowy i pojazdy mechaniczne, według należności wynikających z wykazu stanowisk, używane na zasadach określonych przez Ministra Obrony Narodowej w odrębnych przepisach.

2. Przy obliczaniu świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przyjmuje się uposażenie ustalone według zasad, o których mowa w § 31 ust. 2, w stawkach obowiązujących w dniu wydania decyzji o przyznaniu tych świadczeń.

§ 33. 1. Do żołnierzy pełniących służbę w przedstawicielstwach, organizacjach i dowództwach, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, stosuje się odpowiednio przepisy § 13 ust. 1 pkt 7 i 8, § 23—25 oraz § 28.

2. Minister Obrony Narodowej może wyrazić zgodę na pokrycie żołnierzowi kosztów:

1) podróży żony towarzyszącej mu w podróży służbowej w państwie pełnienia służby, jeżeli wymaga tego miejscowy zwyczaj,

2) przejazdu członków najbliższej rodziny żołnierza do kraju w celu leczenia szpitalnego i z powrotem.

§ 34. Żołnierz pełniący służbę na stanowisku służbowym, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, jest obowiązany przestrzegać przepisów obowiązujących w organizacji międzynarodowej lub międzynarodowym dowództwie wojskowym, przy których lub w których jest wyznaczony na stanowisko służbowe.

Rozdział 5

Przepisy końcowe

§ 35. W sprawach dotyczących pełnienia czynnej służby wojskowej przez żołnierzy, o których mowa w § 2 ust. 1, nie uregulowanych w rozporządzeniu, stosuje się przepisy obowiązujące wobec żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w kraju.

§ 36. Rozporządzenie stosuje się również wobec żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową poza granicami państwa w pierwszym dniu miesiąca następnego po miesiącu wejścia w życie rozporządzenia.

§ 37. 1. Pełnienie służby przez żołnierzy zawodowych poza resortem obrony narodowej określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 października 1997 r. w sprawie służby wojskowej oraz uposażenia żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w jednostkach organizacyjnych poza resortem obrony narodowej (Dz. U. Nr 130, poz. 846).

2. Uposażenie i inne należności pieniężne, przysługujące żołnierzom zawodowym skierowanym za granicę do akademii i szkół oraz na kursy, określa zarządzenie Nr 27/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 30 czerwca 1993 r. w sprawie uposażenia i innych należności pieniężnych przysługujących żołnierzom skierowanym na szkolenie za granicą (Dz. Rozk. MON, poz. 34, z 1994 r. poz. 30, z 1995 r. poz. 39 i z 1997 r. poz. 38).

§ 38. W stosunku do żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w jednostkach wojskowych podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ad-

ministracji określone w rozporządzeniu uprawnienia i obowiązki Ministra Obrony Narodowej przysługują Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji.

§ 39. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 września 1998 r. (poz. 840)

Załącznik nr 1

TABELA STAWEK DODATKU ZAGRANICZNEGO DLA ŻOŁNIERZY ZAJMUJĄCYCH STANOWISKA SŁUŻBOWE W KWATERACH GŁÓWNYCH, DOWÓDZTWACH I SZTABACH MISJI SPECJALNYCH ORGANIZACJI MIĘDZYNARODOWYCH I SIŁ WIELONARODOWYCH

Lp.	Stanowisko służbowe	Stopień etatowy	Stawka dodatku — miesięcznie w dolarach USA
1	2	3	4
1	Zastępca dowódcy, szef sztabu, dowódca sektora, dowódca brygady	generał	2 500
2	Szef sztabu	plk	2 000
3	Zastępca dowódcy brygady, doradca wojskowy dowódcy sił	plk	1 950
4	Zastępca szefa sztabu sił, dowódca wielonarodowej grupy zaopatrywania	plk	1 800
5	Szef logistyki, szef personelu wojskowego, zastępca dowódcy sektora, szef wydziału — misji specjalnej	pptk, plk	1 650
6	Szef wydziału w sztabie brygady, dowódca polskiej grupy zaopatrywania	mjr, pptk	1 600
7	Zastępca szefa wydziału, szef służby, szef sekcji, starszy oficer w sztabie	pptk mjr, pptk mjr, pptk mjr, pptk	1 450
8	Starszy oficer misji specjalnej, oficer w sztabie brygady, oficer sekcji wielonarodowej grupy zaopatrywania, szef służby, szef sekcji	mjr kpt. kpt. kpt.	1 300
9	Oficer, lekarz — misji specjalnej, oficer w sztabie	kpt.	1 200
10	Oficer w sztabie brygady, oficer sekcji, dowódca plutonu w pododdziale wielonarodowym	por.	1 150
11	Oficer, lekarz-asystent — misji specjalnej	por.	1 050
12	Technik budownictwa wojskowego, asystenci w sekcjach-chorążowie — misji specjalnej, starszy żandarm	chor.	950
13	Dowódca posterunku policji wojskowej misji specjalnej, starszy kancelista, starszy kierowca, żandarm	chor.	850
14	Kierowca, żandarm	pdf. zaw.	800
15	Dowódca zmiany policji wojskowej misji specjalnej	pdf. zaw.	750
16	Kancelista misji specjalnej	pdf. zaw.	700

Żołnierzom pełniącym służbę na terytorium Republiki Bośni i Hercegowiny stawki dodatku zagranicznego, o których mowa w tabeli, zwiększa się o 100 USD miesięcznie. W przypadku przebywania na terytorium Republiki Bośni i Hercegowiny tylko przez część miesiąca, kwotę zwiększenia ustala się w wysokości 1/30 za każdy dzień wykonywania zadań na tym terytorium.

Załącznik 2

TABELA STAWEK DODATKU ZAGRANICZNEGO DLA ŻOŁNIERZY WCHODZĄCYCH W SKŁAD POLSKICH KONTYNGENTÓW WOJSKOWYCH (PKW) W MISJACH SPECJALNYCH ORGANIZACJI NARODÓW ZJEDNOCZONYCH

Lp.	Stanowisko służbowe	Grupa dodatku	Stawka dodatku w dolarach USA
1	2	3	4
1	Dowódca PKW — dowódca batalionu	I	1 650
2	Zastępca dowódcy PKW — zastępca dowódcy batalionu	II	1 450
3	Dowódca zgrupowania, szef wydziału, pomocnik dowódcy, ordynator	III	1 300
4	Starszy oficer w dowództwie PKW, zastępca dowódcy zgrupowania, dowódca kompanii, kierownik pododdziału, starszy oficer, starszy asystent	IV	1 200
5	Zastępca dowódcy kompanii, kierownik gabinetu, tłumacz	V	1 050
6	Dowódca plutonu, lekarz, inżynier	VI	950
7	Pomocnik dowódcy plutonu — chorąży, szef kompanii — chorąży, kierownik magazynów	VII	850
8	Dowódca drużyny, pielęgniarka oddziałowa, pielęgniarka operacyjna, stanowiska specjalistów wojskowych — chorążowie	VIII	750
9	Pielęgniarka, stanowiska kierowców, mechaników — podoficerowie zawodowi	IX	700

Załącznik nr 3

TABELA STAWEK DODATKU ZAGRANICZNEGO DLA ŻOŁNIERZY WCHODZĄCYCH W SKŁAD POLSKICH KONTYNGENTÓW WOJSKOWYCH (PKW) W MISJACH SPECJALNYCH SIŁ WIELONARODOWYCH

Lp.	Stanowisko służbowe	Grupa dodatku	Stawka dodatku w dolarach USA
1	2	3	4
1	Dowódca PKW — dowódca batalionu	I	1 800
2	Dowódca PKW — dowódca kompanii, zastępca dowódcy batalionu, dowódca grupy logistycznej	II	1 600
3	Kierownik sekcji — major, zastępca dowódcy grupy logistycznej	III	1 450
4	Dowódca kompanii, dowódca plutonu medycznego, starszy oficer w batalionie — major, starszy oficer, szef sekcji w grupie logistycznej	IV	1 300
5	Zastępca dowódcy kompanii, lekarz, oficer—specjalista w grupie logistycznej	V	1 150
6	Dowódca plutonu, oficer w batalionie	VI	1 050
7	Szef kompanii, dowódca obsługi, kierownik kancelarii, kierownik warsztatu, kierownik kuchni i stołówki, żandarm, chorąży zaopatrzenia — dotyczy stanowisk chorążych	VII	950
8	Dowódca drużyny, technik, żandarm	VIII	850
9	Starszy kancelista, starszy kierowca, starszy mechanik — dotyczy stanowisk podoficerów zawodowych	IX	800

Żołnierzom pełniącym służbę w polskim kontyngencie wojskowym na terytorium Republiki Bośni i Hercegowiny stawki dodatku zagranicznego, o których mowa w tabeli, zwiększa się o 100 USD miesięcznie. W przypadku przebywania na terytorium Republiki Bośni i Hercegowiny tylko przez część miesiąca, kwotę zwiększenia ustala się w wysokości 1/30 za każdy dzień wykonywania zadań na tym terytorium.

Załącznik nr 4

TABELA STAWEK UPOSAŻENIA WALUTOWEGO DLA ŻOŁNIERZY PEŁNIĄCYCH SŁUŻBĘ NA STANOWISKACH SŁUŻBOWYCH W POLSKICH PRZEDSTAWICIELSTWACH WOJSKOWYCH PRZY ORGANIZACJACH MIĘDZYNARODOWYCH I MIĘDZYNARODOWYCH DOWÓDZTWACH WOJSKOWYCH ORAZ BEZPOŚREDNIO W STRUKTURACH TYCH ORGANIZACJI I DOWÓDZTW

Lp.	Stanowisko służbowe	Grupa zaszeregowania	Współczynnik obliczeniowy
1	2	3	4
1	Polski Przedstawiciel Wojskowy	IIa	3,50
		b	3,20
	Zastępca Polskiego Przedstawiciela Wojskowego	IIc	3,00
		d	2,95
2	Główny specjalista, szef zespołu	IIIc	2,60
		d	2,55
3	Szef sekretariatu, szef wydziału, zastępca szefa zespołu, specjalista	IVc	2,30
		d	2,25
4	Starszy oficer	Vc	2,00
		d	1,95
5	Oficer	VIc	1,70
		d	1,65
6	Chorąży, kierowca, kasjer, kierownik kancelarii	VIIc	1,40
		d	1,35

841

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 października 1998 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie służby wojskowej oraz uposażenia żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w jednostkach organizacyjnych poza resortem obrony narodowej.

Na podstawie art. 20a ust. 4 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1997 r. Nr 10, poz. 55, Nr 28, poz. 153, Nr 106, poz. 678, Nr 107, poz. 688, Nr 117, poz. 753, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944) i art. 22 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. z 1992 r.

Nr 5, poz. 18, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 7, poz. 44 i Nr 139, poz. 647 oraz z 1997 r. Nr 80, poz. 496, Nr 106, poz. 678, Nr 141, poz. 943 i 944) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 października 1997 r. w sprawie służby wojskowej oraz upo-